

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacræ Theologiæ Professoris, Et sanctæ Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtvtibvs,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Censvris, In Qva Sex Dispvtationibvs De Poenis Ecclesiasticis, déque
Irregularitate fusè tractatur, cum Indicibus necessariis

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

Pvnct. vlt. De dispositione & degradatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76667](#)

- 10 Decima referit S. Antonin. 3. p. tit. 28. cap. 4. de suspensiōne ex quadam priuilegio Clementis IV. incipiente Pauperiaris ultissima, vbi fratres Ordinis Prædicatorum perturbantes officium Inquisitoris exercitum à Fratribus Minoribus, vel & contra Minorē idem officium à Prædicatoribus exercitum perturbantes fulpenduntur ab exercitio sacramentorum ordinum, donec absolutionem à Sede Apostolica, vel ab illo cuius officium perturbarunt, obtineant. Sicut notauit Henrīq. lib. 13. cap. 40. num. 3. Sayrus plures referens, lib. 4. t. 13. n. 13. Bonac. t. 1. 3. disp. 3. q. 8. p. 16.
- 11 Tandem idem S. Antonin. 3. p. tit. 27. cap. 4. de suspensiōne refert Clementem IV. in favore Ordinis Prædicatorum statuisse, ne ex illo Ordine promoti ad Episcopatum, vel aliam Prelaturam regimen seu consecrationem suscipiant, qui prius libros, & alia omnia quæ ante promotionem habebant, Ordini relinquant.

Aliæ sunt suspensiōnes communes Episcopis, Clericis, & Religiosis, de quibus superius actum est, simulque expiata sunt, quæ Capitula, Conventus, seu Communitates afficiunt.

P V N C T V M vlt.

De depositione, & degradatione.

- 1 Quæ sit depositio?
- 2 Depositio simplex, & absoluta Clericum priuilegio fori, & canonis non denudat, nisi expressè in sententia exprimatur.
- 3 Temperatur hac doctrina, si incorrigibilis declaretur.
- 4 Enumerantur crimina, ob qua Clericus depoñi in perpetuum potest.
- 5 Pena degradationis priuata Clericum statu clericali.
- 6 Degradatio alia est verbalis, alia realis.
- 7 Quis possit Clericos degradare?
- 8 Quæ requirantur ad degradationem authenticam?
- 9 Actualis degradationis, & realis sit ab Episcopo.
- 10 Forma actualis degradationis.
- 11 Hac degradatio frequenter sit presente Iudice sacerlari.
- 12 Referuntur crimina, ob qua Clericus in sacris venit actualiter degradandus.
- 13 An ob alia crimina possit Clericus degradari, examinatur.
- 14 Quis possit depositum, & degradatum in suum pristinum statum restituere?
- 15 Solus Episcopus ab quoque consensu Capitali, hanc dispensatione praestare potest.

Dpositio prout in præsenti sumitur, est pena Ecclesiastica priuata Clericum officio, vel beneficio in perpetuum, & ex iure ordinari irreversibili. Convenit cum suspensiōne priuatoria, & ferre ab illa non differt, nisi in maiori difficultate obtinendi dispensationem. Per dispensationem enim sicut & per depositionem perpetuam, priuatus depositus fructibus beneficij, non ramen beneficij titulo quia nullib[us] est cautum; quinib[us] contrarium videatur colliget ex c. 1. de penit. in 6. vbi degradationis solem trahitur priuato ordinis, beneficij, & priuilegij clericalis, non vero depositioni, venit ramen depositus priuandum beneficij, & ferre semper priuatum; siquidem priuatur in perpetuum officio, ratione cuius beneficium conceditur. Sicut adverterit Panormitanus in cap. veritatis numero 3. de dolo, & connivencia. Sylvest. verbo degradationis in principi. Suarez de cens. vñ. disp. 3. o. sect. 1. a. num. 4. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. part. 3. cap. 5. num. 2. & 3. Dum autem beneficio non spoliatur debet deposito alimenta ex fructibus beneficij affligantur cum opprobrio Clerici mendicare cogantur, ut dixit Felim. in cap. ex parte de accusat. num. 4. Suarez disp. 30. sect. 1. num. 3. & 4. Sayrus. lib. 4. t. 13. cens. confit. cap. 2. in fine. Stephan. Daula. 4. p. disp. vñ. dub. 1. conclus. 3. Paul. Layman. loc. citato. Quinimodo Sayrus & Aula censem hæc alimenta subministranda esse etiam post beneficij spoliacionem. Sed recessus contrarium docuit Panormitanus. cap. 3. num. 8. Bonac. de censur. t. 1. disp. 4. punct. vñ. num. 8. qui sibi imputare debet depositus tam quam patiu necessitatem, neque in Clerici opprobrium cedit, quod sic depositus hac alimento priuatione puniatur, maximè cum post depositionem incorrigibilis existat, ut aduerterit Layman. lib. 1. sum. tract. 5. part. 3. cap. 5. num. 3.

Hæc depositio simplex, & absoluta Clericum priuilegio fori, & canonis non denudat, nisi expressè in sententia exprimatur, ut colligitur ex cap. c. 3. non ab homine de iudicio. vbi post degradationem verbalem, non traditur deliquescentia seculari, nisi crescat contumacia, & incorrigibilis existat. Et in c. 2. de paenit. in 6. degradationi actuali, & reali, sed non verbalis annexatur priuatio clericalis priuilegij. Atque ita

doceat Abbas in cap. ar. si clerici. §. de adulterijs num. 2. de iudicio. Nauart. cap. 27. num. 8. r. Bernard. Diaz præst. cap. 11. 9. Suarez disp. 30. sect. 1. num. 8. Stephan. Daula. 4. p. disp. vñ. dub. 1. § tertio sequitur. Bonac. t. 1. disp. 4. de cens. vñ. punct. vñ. num. 3. Barbosa plutes referens. 3. p. de potest. episcop. allegat. 110. numero 3.

Restringitur autem prædicta doctrina, nisi post depositum Clericus in eodem criminis, vel simili periret, cuius correctionem Ecclesia sub excommunicatione præcepit nam eo ipso videtur priuilegio clericali denudatus, & sacerdotali potestate puniendis trahi, ut potè incorrigibilis ex doctrina Abbatis in dicto cap. cum non ab homine. num. 28. de iudicio, quem sequitur Sylvest. verbo degradationis. q. 6. num. 8. Aula 4. p. ar. p. vñ. dub. 1. Bonac. disp. 4. punct. vñ. numero 3. Sed hæc restrictio ad summum veritatem habet post incorrigibilitatis declarationem: quinimodo facti probabiles est opus esse non solum sententia declaratoria incorrigibilitatis, sed etiam priuaria dicti priuilegii: eo quod nullib[us] videatur cautum clericale priuilegium ob incorrigibilitatem amitti. Sicut indicat Glossa in dicto cap. cum non ab homine, vers. postmodum. Et tradit Tolet. lib. 1. cap. 50. §. aduerte. Suarez disp. 30. sect. 1. numero 7. & 8. Paul. Layman. lib. 1. sum. tractat. 6. part. 5. cap. 5. num. 3.

Crimina autem ob qua Clericus deponi in perpetuum potest, enumerant Doctoris in dicto cap. cum non ab homine de iudicio. Sylvest. verb. crimen, & verbo degradationis. q. 4. Nauart. cap. 27. num. 14. Henrīq. lib. 13. cap. 5. num. 3. Steph. Daula 4. p. disp. vñ. dub. 3. Saa. verbo depositio. num. 2. Bonac. t. 1. de cens. disp. 4. pun. vñ. num. 6. adulterium, stuprum, furtum, homicidium, & in maiora. Sed quoniam ob hæc crimina antiquitus depositio imponenda esset: quia Ecclesiastica disciplina amplius vigebat: at præsenti tempore existimo ob hæc crimina simpliciter depositionem imponi non debere, nisi ex obiectione, aut ex circumstantis scandalo, & atrocia, sine utriusque estet homi cedimus voluntari patrum, cum pena irregularitatis plerunque indispensabilis ei annexa sit: fursum Ecclesiæ in gravi quantitate, adulterium, & stuprum quibus iure ciuii pena mortis indicta est. Sicut colligitur ex Abbate in dicto cap. ar. si clerici. num. 3. & sequentib[us]. Paul. Laym. lib. 1. sum. tract. 5. part. 3. cap. 5. num. 2. Aula. Saa. Bonac. loc. allegatis. Notorius concubinatus si post monitiones, & priuationem fructuum, & prouenientium, imd[em] & beneficiorum perseveret, sufficieat causa depositionis perpetua præbet. Ut colligitur ex cap. si autem clerici de cohabitatis clericorum, & mulier. Et apertius ex Conc. Trident. sess. 22. decreto de obseruandis. & seq. 2. c. 14. de reformat. Et tradit Abbas dicto c. ar. si Clerici a num. 3. Bonac. disp. 4. pun. vñ. num. 6. Paul. Layman. dicto cap. 5. num. 2.

Si vero de pena degradationis loquarintur, degradationis Clericum de gradu, & statu Clericorum dejet. Est enim quædam authenticæ & solemnis priuatio officij, beneficij, & cuiuslibet Ecclesiastici priuilegij. Unde degradationis in potestate secularis transiit, à qua cap. 1. incarcerauit, & puniit ob crimina potest, sicut quilibet alios laicos; in quo à simplici depositione differat. Sicut notauit Glossa in cap. 2. verbo priuilegio clericali de Penit. in 6. Abbas cap. c. 3. non ab homine, num. 5. de iudicio. Sylvest. verbo degradationis. q. 6. Iulius Clarius cum addicione b. præst. criminis. q. 7. n. 4. Paul. Laym. l. 1. sum. tract. 5. part. 3. cap. 5. num. 3.

Degradatio qua à depositione simplici distinguitur duplex est: alia verbalis, alia realis, & actualis. Verbalis est qua sit per sententiam authenticam & solemnem; realis qua hanc sententiam aliquibus ceremoniis, & ritibus exequitur, ut colligitur ex d. cap. 2. de Penit. in 6. & Conc. Trident. sess. 13. c. 4. de reformat.

Hanc degradationem comparatione Episcoporum solus summus Pontifex præstare potest, vt probat Textus in c. accusatus. Cap. quænamis. 3. q. 6. Et notauit Panormitanus. cap. graue nimis de Præbendis. n. 4. Cap. non potest. num. 5. de sententia. & re iudic. Cognitio cautæ debet fieri per Metropolitanum contentientibus Episcopis totius prouincie, qui ad minus debent esse duodecim, ultra Metropolitanum, vt adverterit idem Panormitanus in dicto cap. non potest. Henrīq. lib. 13. cap. 5. num. 2. Aula 4. p. disp. vñ. dub. 4. conclus. 2. Item in Religio exemptos nullius alias præter Pontificem sententiam degradationis potest nisi forte ex consuetudine, vel priuilegio eorum Prælati regulari ea potestas competit, vt tradit Nauart. lib. 1. confil. 8. de Regularib[us]. num. 3. Sed Aula 4. p. de censur. disp. vñ. dub. 2. conclus. 2. affirmat nullum tale priuilegium in compendio Minorum innuenire. At in compendio priuilegiorum Societatis Iesu verbo Prælates. §. 3. est priuilegium quod ad hunc casum extendi potest. Comparatione autem aliorum clericorum, Episcopus proprius est qui potest sententiam degradationis ferre, etiam si consecratus non existat. Quinimodo ex eius delegatione a simplici Sacerdote fieri potest, quia non est actus ordinis, sed iurisdictionis colligitur ex Conc. Trid. sess. 13. c. 4. de reformat. Et tradit Suarez disp. 30. sect. 1. n. 18. Aula 4. p. disp. vñ. dub. 2. conclus. 4. Bonac.

Bonac. t. I. disp. 4. de censur. pun. vn. n. 10. & 11. Paul. Layman. lib. 1. tract. 5. part. 3. cap. 5. num. 3. Coninch. disp. 1. 6. num. 6. Ex quo sit Capitulum Sede vacante per suum Vicarium electum hanc sententiam degradationis ferre posse, quia succedit Episcopo in his qua ad iurisdictionem pertinent; & notaui ... tract. de officio, & posest. Capit. Sede vacante, in principe. Et latius agens de hereticis Stephan. Daquila d. 4. p. disp. vn. dub. 2. §. Secundum sequitur, tametsi contra sentiant Panormitum in cap. at si clerici. §. de adulteriis, verbo sed circa hec de indicio. Et cap. transmissam de elect. circa finem & fauent omnes illi qui censem sententiam degradationis ad solum Episcopum confererat perinde ex quibus sunt Immola in suprad. cap. transmissam. Sarmiento, lib. 1. select. cap. 14. num. 9. vers. verum est. Didacus Perez, libro 8. ordinam. tit. 4. lege 3. col. 17. in fine.

⁸ Ad hanc degradationem authenticam, & verbalem quam actualis plerunque subsequitur, plura requiruntur. Si enim hoc degradatio facienda est alicuius Clerici in minoribus Ordinis confitetur, sufficit proprius Episcopus, ut decidatur cap. 2. de Penis in 6. Debet tamen fieri praetibus aliquibus de clero, Capitulum representantibus, alioquin sententia erit irrita. cap. penult. 1. 5. 9. 7. & cap. de excessib. pralator. nisi forte aliud conuentus fuerit introductum: vii notar. Glossa communitate recepta in cap. 2. de Penis in 6. verbo prefat. Suar. disp. 30. sect. 1. num. 19. Paul. Layman. tract. 5. par. 3. cap. 5. num. 4. Quid si sententia degradationis ferenda sit aduerteri Clericum in sacris, requiruntur ex cap. felix. & cap. si quis. 1. 5. que. 7. plures Episcopi, nam pro degradatione Episcopi duodecim requiruntur: sex pro Presbyteri degradatione, tres pro degradatione Diaconi, & Subdiaconi. Sicut notaui lilius Clar. tract. crimin. lib. 5. q. 74. Coninch. disp. 1. 6. num. 8. Bonac. t. I. disp. 4. de censur. p. vn. num. 12. Hæc tamen moderata sunt pro crimine hereticis in cap. 1. de heret. in 6. vbi in degradatione hereticorum profunda non est opus Episcoporum assistentia, sed conuocatis Abbatibus, seu Pralatis, alioquin viris doctis ex eorum consilio potest Episcopus, seu Inquisitor ad degradationem sententiam procedere, & generaliter pro omnibus crimine. Sess. 23. cap. 4. de reformat. Concil. Trident. vbi tradidit loco Episcoporum sufficere totidem Abbates & sacerdos & baculi habentes cum proprio Episcopo, cuiusque prouisore, vel si commode reperiri Abbates non possint, totidem personas graues iuris scientia commendabiles, & in dignitate Ecclesiastica confitutas. Hæc autem intelligenda sunt pro degradatione inferiorum Episcoporum; nam pro degradatione Episcoporum nihil Concil. Trident. ex his que iure antiquo statuta sunt, mutauit. Sicut aduerterit Coninch. disputatio. 1. 6. numero 9.

Hic autem assistentes etiam post Concilium habent votum decisum, & non tantum consultivum, vii tradit alii relatis August. Barbo. 3. p. de potest. Episcop. alleg. 110. num. 11. Sayrus lib. 5. cap. 22. de censur. sect. 1. num. 20. Auila 4. p. disp. unica. dub. 5. in fine. Henr. lib. 13. cap. 5. num. 2. Coninch. disp. 1. numero 8. Ratio est, quia ex iure antiquo Episcopi assistentes erant iudices, ut colligatur ex cap. 3. de sententia. & re iudic. Et notar. ibi Glossa. & indicatur in cap. fin. 5. 9. 7. Et in cap. si quis. Cap. felix. eadem cap. 2. & 9. Sed in Concilio solum immutatum est, vel loco Episcoporum succedunt Abbates, vel aliae personae doctæ, & in dignitate constituta, non autem est immutatus modus assistentis qui prædictis erat concensus. Ergo si ante Concilium iudices erant in causa cognitione, & sententia prolatione, etiam post Concilium esse debent. Quinimo videtur requiri, ut omnes hi assistentes simul cum Episcopo conueniant: siquidem cap. non potest. de sententia. & re iudic. dicuntur non posse ad Sacerdotis degradationem procedi, & idem est de Diacono, nisi fuerit concors assistentia sententia. Arque ita tradit Abbas d. cap. non potest. num. 16. Felin. lib. num. 16. Bonac. alii relatis disp. 4. pun. vn. num. 14. In crimine autem hereticorum est praxis statuta in cap. 2. de Hereticis. in 6. vt dictum est.

Huic degradationi authenticæ succedit actualis degradationis, quæ necesse est ab Episcopo consecratio, quia est actus non solum iurisdictionis, sed ordinis ex Ecclesiæ institutione consecratio Episcopali annexus. Sicut tradit Glossa communitate recepta in cap. transmissam, verbo de talibus. Abbas num. 4. de elect. Tolet. lib. 1. cap. 50. Suar. disp. 30. sect. 1. num. 18. Sayrus lib. 5. cap. 22. num. 12. Bonac. disp. 4. pars. vn. numero 11. Coninch. disp. 16. num. 9. & in fine. Paul. Layman. lib. 1. summa tract. 5. par. 3. cap. 5. num. 5. Et licet Bonac. t. I. disp. 4. pun. vn. num. 11. probabilitus existimat huius degradationis ministrum Episcopum proprium esse debere, nequa posse alterius Episcopo consecratio vices suas committere, dudus illi verbis Concilij. Et per seipsum etiam ad actualem, & solemnem degradationem &c. verius censes alioquin Episcopo commiti hoc munus posse, quia verba Concilij, per seipsum, denotant non posse per Vicarium non consecratum fieri, non tamen excludent quin per alium Episcopum consecratum fieri possit, vt bene notaui Suar. d. sect. 1. n. 18. Paul. Laym. d. 1. n. 5.

Forma actualis degradationis prescribitur in capitulo 2. de 16 Paris. in 6. & in Pontificali Romano. Quippe Episcopus degradatur debet esse Pontificali induitus, degradandus vero ornat. similiiter debet esse vestibus, alioquin omnibus que requisita fuerunt pro susceptione, & viu illius Ordinis, quo degradatur, quæ Episcopus publicè singula auctoritate ad veslem qua prima tonitura suscipitur, & tunc condens. & caput radiatur, ne veltigium clericalis status videatur reliqui, & interim aliqua verba sunt proferenda quæ effectum declarant, & quibus terror astantibus incutatur, ut in supradicto cap. 2. caueatur. Ad hanc actualem degradationem praefacta Episcoporum, vel Abbatum non est necessaria, quia nullibi cautum est. Sed Episcopus per seipsum exequi potest. Sicut notaui Sylvest. verbo degradatio. num. 1. in fine. Sayrus. lib. 5. shefauri. cap. 2. n. 7. Suar. disp. 30. sect. 2. num. 6. Layman. lib. 1. summa tract. 5. par. 3. cap. 5. num. 6. tametsi contrarium censetur. Bonac. disp. 4. p. vn. n. 16.

Hæc degradatio frequenter fit praesente Iudice seculari, cui degradatus priuilegiis clericalibus exiuit puniendus traditur; apud quem Iudeus Ecclesiasticus post degradationem efficiatur, hoc est feriò, & ex animo interpellat, ut circa mortis periculum sententiam circa cum moderati velit, quam intercessionem præstat, ne videatur Ecclesia necem delinquens experire, ut dicitur c. nonimus de verbor. signific. & notaui Laym. lib. 1. summa tract. 5. par. 3. cap. 5. num. 5. Item debet fieri in Ecclesia, seu oratorio, ut colligatur ex cap. Episcop. p. 11. q. 3. ut sic spoliatio clericalis status susceptionis illius correspondeat, & res per quascunque causas nasciunt per eadem dissoluntur, & tradit Geminian. in c. degradatio. num. 7. de Penis. Archidiac. & Ancharran. ibidem. Bonac. disp. 4. p. vn. n. 16.

Crimina ob qua Clericus in sacris degradandus aduersus venit. Sunt primò hereticis si in ea conumbar sit. Cap. ad abendum. Cap. excommunicamus de hereticis. & cap. 1. edent in 6. Vcl. si in eam relapsus sit, tametsi velut corrigere ex dicto cap. 1. ad abolendum. & cap. super eo de hereticis in 6. Sicut tradit Glossa ibi. Mol. tract. 3. disp. 49. num. 1. August. Barbola. 3. p. de potest. Episcop. alleg. 110. num. 11. Sayrus lib. 5. cap. 22. num. 16. Bonac. disp. 4. p. vn. n. 6. Layman. lib. 1. summa tract. 5. part. 3. cap. 5. num. 6. Secondus falsificatio litterarum Apollinarium. Cap. ad falsariorum de criminis falsi, nisi forte Pontifice pœnam mortis in perpetuum carcerem commutet, iuxta Textum in cap. nouimus. §. pro illo de verbor. significat. Et tradit Panormit. cap. 1. si clericis. num. 37. de iudicis. Sayr. num. 17. Bonac. Laym. Barbola locis allegatis. Hunc casum extendit lex regia 60. tit. 6. part. 1. ad falsarios litterarum, vel signi Regis. Sed Gregor. Lopez ibi aduerterit hunc non esse degradationum actualiter, sed solum in perpetuum deponendum, causis sententia sustineri potest, cum falsificatio non cedit in alius grauissimum pœnudicium ex doctrina Menochii de arrib. cap. 306. à num. 10. Tertiò fodomia non semel, sed aliquoties commissa ex constitutione 70. Pij V. contra fodomias, in qua omnes Clerici seculares, & regulares cuiuscunq; gradus, & dignitatis (etiam Episcopi, ac Cardinales sunt) tam dirum nefas exercentes, omni priuilegio clericali, omniisque officio, dignitate, & beneficio Ecclesiastico ciudem Canonicis auctoritate priuantur: & tradit Nauart. cap. 27. num. 24. Bernard. Diaz præf. cap. 80. Jacob. de Graffis lib. 2. deput. cap. 1. 2. Sayrus lib. 5. cap. 22. num. 21. Barbola allegat. 110. num. 19. Et alii. Quartò calumnia, seu conspiratio in proprium Episcopum. Cap. si quis sacerdotum. 1. 9. 1. Sed hoc intelligendum est, si incorrigibilis accedat. Glossa communiter recepta ibi, verbo mox. & in cap. si qui sunt, verbor. recuperato. 1. 9. Et in cap. nouimus, verbo tradatur de verbor. significat. Et tradit Panormit. in d. cap. 1. si clericis. num. 37. de iudicis. Sylvest. verbo degradatio. q. 2. Sayr. lib. 5. c. 22. n. 18. Tolent. lib. cap. 1. 2. Auila 4. p. disp. vn. dub. 1. 3. Laym. lib. 1. tract. 5. par. 3. cap. 5. circa. 5. Barbola. allegat. 110. num. 12. Si enim ab hominidum simplex non traditur Clericus seculari potest puniendus cap. cum non ab homine de iudicis, nec etiam ob contumaciam seu conuictum Episcopo irogatum tradi debet.

Sed an ob alia crimina possit. Clericus maximè si Sacerdos sit, vel Religiosus degradari, & curia seculari committit eum incorrigibili non sit, diligenter Doctores. Nam Bernard. Diaz præf. cap. 90. & cap. 1. 32. alios referens lilius Clarius lib. 5. que. 5. 6. num. 3. Lelius Zechus tract. de priuilegiis. Eclesiæ. p. 1. 79. numero 7. Bothus tract. criminis titul. de fini compert. num. 13. 5. & 1. 3. 6. Scatia de iudic. 1. p. cap. 1. num. 60. & 61. Sayrus lib. 5. cap. 2. num. 20. & alii, negant posse Clericum maximè Sacerdotem, vel Religiosum ob alia crimina præter quatuor supradicta in iure expressa, tradi curia seculari, quia incorrigibilitas præcedat. Argum. cap. cum non ab homine de iudicis. At Abbas in dicto cap. cum non ab homine, & cap. 1. si clericis. num. 39. Sylvest. verbo degradatio. q. 2. Tolet. lib. 1. cap. 50. verbo tertio. Petrez. lib. 8. ordinam. tit. 4. 1. 3. column. Paul. Laym. lib. 1. summa tract. 5. par. 3. cap. 5. in fine. Molina tract. disp. 49. num. 19. Bonac. disp. 4. de censur. pun. vn. n. 6. Barbola de potest. Episcop. 3. p. alleg. 110. num. 13. & alii relati a Gouatum.